

det skrantende private boligbyggeri, og vi forventer, der vil blive bygget i størrelsesordenen 8.000 nye udlejningsboliger årligt i de kommende år. Det almennyttige boligbyggeri får også et løft, og der vil blive bygget omkring 1.300 nye ungdomsboliger årligt i de kommende år, så faktisk tegner det meget fint. Også flere ældreboliger står på programmet.

Regeringens samlede nye initiativer vil betyde 15.000 boliger oven i dem, der allerede er truffet beslutning om, og det betyder, at der de næste 5 år vil blive opført over 100.000 nye udlejningsboliger. Med andre ord: Der er iværksat målrettede initiativer til afhjælpning af bolig-mangelen.

Mellem alle partier i Folketinget er der indgået en aftale om at styrke forbrugerområdet, og det er et område, vi fra konservativ side lægger meget vægt på.

Jeg vil også nævne et andet område, som ligger os på sinde, nemlig miljøområdet. De 50 mio. kr., som er afsat i 2003, ser vi med glæde frem til bliver udmøntet, og vi er også parat til at videreføre initiativerne for naturområder og -parker i de kommende år, gerne allerede når der skal forhandles finanslov for 2004.

Året 2003 vil indebære forandringer på miljøområdet; bl.a. skal vi jo i gang med forhandlingerne om Vandmiljøplan III. Desværre må vi konstatere, at på trods af at der er gjort meget, er der åbenbart ikke gjort nok. Det er uhyggeligt med de mange tilfælde af iltsvind i vore farvande, og vi anser det for overordentlig vigtigt, at der igen bliver taget fat på reducere af kvælstofudledningen.

I regeringens første år har vi fået gennemført en række af vore valgløfter – ja, faktisk de fleste, eksempelvis strengere straffe for voldtægt, vold og menneskesmugling. Det er naturligvis oplagt, at det på sigt vil betyde, at flere vil komme i fængsel, og at det kræver flere fængselspladser. Ved tidligere forlig har vi været med til at aftale opførelse af nye fængsler og skabe flere fængselspladser, men det alene rækker ikke. 100 nye pladser er forligskredsen blevet enig om.

Forliget om Kriminalforsorgen udløber med udgangen af næste år, men det er mit håb, at Folketingets partier i løbet af foråret kan indgå et nyt forlig, som træder i kraft i 2004. Dette bliver der som sagt rig lejlighed til at drøfte i det kommende år, og her vil der også blive lejlighed til at drøfte alternative strafformer og andre relevante emner.

Alt i alt må man sige om den finanslov, som vi i dag skal vedtage, at den rækker ud i fremtiden. Det er lykkedes at tage fat om væsentlige problemstillinger. Udfordringerne er velkendte, målsætningerne har i en årrække ligget fast, og nu gælder det om at få en tilstrækkelig arbejdsstyrke for at kunne gå fremtidens udfordringer, herunder den demografiske udvikling, i møde. Antallet af ældre medborgere vil stige, og antallet af yngre falde.

Skal økonomien hænge fornuftigt sammen, skal der skabes 85.000 nye arbejdspladser. Den nye arbejdsmarkedsreform tager hul på problemstillingen, og det fælles initiativ, som satspuljepartierne aftalte for nogle år tilbage om førtidspensionister, er meget væsentligt. Arbejdsmarkedsreformen er med til at sikre en del af væksten i beskæftigelsen, men selv med de initiativer, regeringen allerede har taget, er der en bid vej endnu, og det er vi også klar over. Ifølge prognoserne for 2010-planen skal der ud over de initiativer, der allerede er iværksat, skaffes yderligere 55.000 nye arbejdspladser.

Kl. 20.55

Den tidligere regering var meget ambitiøs i sine forventninger til udviklingen i arbejdsstyrken. På trods af næsten 9 år med gode konjunkturer og historisk lav rente lykkedes det ikke SR-regeringen at indfri egne forventninger om udviklingen i arbejdsstyrken, tværtom. Ambitionen om den øgede arbejdsstyrke på 72.000 blev et fald i arbejdsstyrken på 24.000.

Ambitionerne om en moderat vækst i den offentlige sektor blev heller ikke rigtig til noget. Nyrup-Lykkeoft-målsætningen var 1 pct. i årlig vækst, men blev i realiteten over 2 pct. Antallet af offentligt ansatte overskred også de mål, som var opstillet.

Den borgerlige regering har rent faktisk overholdt ikke kun egne målsætninger, men også den tidligere regerings målsætninger om en moderat vækst i den offentlige sektor. Men alt dette afføder kun kritik fra oppositionen. Til tider undres man: Hvad mon Socialdemokratiet og De Radikale selv ville have gjort, hvis de havde haft regeringsmagten og selv havde været indstillet på at holde målsætningerne?

Med andre ord: Den borgerlige regering er ambitiøs i sine målsætninger, og den økonomiske politik og vores langsigtede målsætninger er afhængige af fremgangen i beskæftigelsen. Det vedstår vi, og det vil vi arbejde efter.

Derfor mener vi også fra konservativ side, at man ikke skal være bleg for at tage nødvendige